

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1438/05
14.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље АА, коју заступају пуномоћници адвокат АБ, и адвокат АВ, против тужених ББ, ВВ и ГГ, које заступа пуномоћник ДД, адвокат и Општине Земун из Земуна, које заступа Општински јавни правобранилац из Земуна, ради поништаја уговора и утврђења одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж. 10706/04 од 30.12.2004. године, у седници одржаној 14.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж. 10706/04 од 30.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П. 406/04 од 4.5.2004. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о поклону закључен између сада покојне ЋЋ и сада покојног ЕЕ, оверен код Првог општинског суда у Београду под Ов. бр. 11631/91 од 2.7.1991. године и да се утврди да тужена Општина Земун има право својине на стану ЖЖ по основу наслеђа иза покојне ЋЋ и да се дозволи упис права својине на стану у земљишним књигама на име Општине Земун. Тужиља је обавезана да туженима на име трошкова спора исплати 151.000,00 динара туженој Општини Земун 51.000,00 динара. Наведеном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена.

Против правоснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77..."Службени лист СРЈ" бр. 3/02) који се примењује на основу члана 391. став 4. новог ЗПП па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни релативно битна повреда пред другостепеним судом. Жалбени суд је оценио све наводе жалбе који су од одлучног значаја тако да није повређен члана 375. ЗПП. Ревидент истиче постојање релативно битних повреда у првостепеном поступку члан 230. и 231. ЗПП које се односе на доказну страну јавних исправа. Из овог разлога ревизија се не може изјавити.

Пропуст тужбе да у парници ради утврђења ништавости уговора о поклону означи све уговорне стране (или њихове наследнике) не представља битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. (која се односи на страначку способност и заступање) већ представља недостатак страначке (у овом случају пасивне) легитимације због које се тужбени захтев одбија.

Према утврђеном чињеничном стању између правног претходника тужених као поклонопримца и сада покојне ЋЋ као поклонодавца закључен је __. године уговор о поклону који је оверен. Тај уговор је оверен и у Првом општинском суду у Београду под Ов. бр. __. године. После закључења уговора у току 1979. године ЋЋ је умрла, а иза њене смрти остао је син ЗЗ. Према стању јавних регистра (матичних књига за подручје __) син поклонодавца није умро јер у јавне књиге није уписана чињеница смрти. Тужиља (носилац права закупа на предмету поклона) у тужби је навела да је поклонодавац умрла __. године и да није оставила законске наследнике због чега је њену имовину по основу закона наследила Општина Земун.

Код таквог чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен.

У парници ради утврђивања ништавости уговора када утврђење тражи треће лице, тужбом морају бити обухваћени уговорници или њихови универзални сукцесори) као јединствени нужни супарничари. Тужиља није тако поступила већ је уместо универзалног сукцесора (оставинска расправа иза смрти поклонодавца није вођена) тужбом обухватила наследнике поклонопримца, а не и универзалног сукцесора (законског наследника - сина) поклонодавца. На тај начин пасивна легитимација на страни туженог није потпуна.

Неосновани су ревизијски наводи којима се истиче да је суд по службеној дужности морао да затражи од Дипломатског конзуларног представништва у ____ извештај (дипломатским путем) о томе да ли је син поклонодавца умро. Терет доказивања ове чињенице лежи на тужили и она до закључења главне расправе пред првостепеним судом није доказала да је законски наследник поклонодавца умро. Матичне књиге су јавни регистри грађанских стања и изводима из њих се доказује истинитост онога што се у њој потврђује или одређује (члан 230. ЗПП). На тужили је лежао терет доказивања да су у јавним исправама неистинито утврђене чињенице или да је исправа неправилно састављена (члан 230. став 3. ЗПП).

Но и поред таквог распореда терета доказивања првостепени суд је утврђивао да ли је син поклонодавца умро, утврдивши супротно (да није). Наиме, сину поклонодавца издата је лична карта у ____ године, пасош ____ године, и нова лична карта ____ године од стране СУП-а у ____ . Тужиља као купац стана има правни интерес за вођење парнице ради утврђења ништавости уговора, тако се она може сматрати заинтересованим лицем које је могло да изврши увид у матичну књигу која се води у дипломатским и конзуларним представништвима Југославије па би могла и затражити издавање извода и уверења на основу тих књига по члану 30. Уредбе ("Службени лист СФРЈ" бр. 39/75, 3/76). Зато су неосновани ревизијски наводи у којима се истиче да је суд по службеној дужности био дужан да такав извод затражи од надлежног Конзуларног дипломатског представништва у _____ о наводној смрти наследника поклонодавца.

Из напред изнетих разлога на основу члана 393. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ